

skal ikke imødegaa det ærede Medlems Ytringer om, at Ministeren kun har een Konsulent, og at det er Statsraad Wain, at det er ham, der herfter paa Bærftet. Smtrent saaledes tror jeg, at det ærede Medlems Ytringer vare. Jeg benægter paa det Allerbestemteste, at det er Tilfældet. Der indrømmes ikke den tekniske Konsulent anden Indflydelse end den, der kan tilkomme ham ifølge hans Stilling til Bærftet; men jeg tror rigtignok, at man vilde handle lidet forsvarligt, om man undlod ved Bærftet at benytte, eller om Ministeren undlod at stille til Bærftets Raadighed den Dygtighed og Sagkundskab, som findes hos denne Mand. Det ærede Medlem fandt det besynderligt, at Ministeren havde affluttet Kontrakt; det ærede Medlem udtalte, at Ministeren i forrige Møde havde meddelt, at han havde affluttet Kontrakt med den tekniske Konsulent og givet ham en Instrux. Det forekommer mig at være saare naturligt, at Marineministeren er gaaet denne Vej. En kommende Marineminister er ikke i fjerneste Maade bunden ved den Ordning, der nu er truffen med Hensyn til den tekniske Assistance. Der er sluttet Kontrakt med Statsraad Wain om at assistere Bærftet imod et maanedligt Honorar af 250 Rd.; men denne Kontrakt kan heves ved hver Maanedes Udgang, og en Instrux eller Bestemmelser for hans Virksomhed tror jeg, det var nødvendigt at give ham for at undgaa senere Vanskeligheder; Manden maatte vide, hvilke Fordringer man stillede til ham. Et Forslag som det, der er stillet af det ærede Medlem, griber efter min Mening paa en saadan Maade ind i hele Administrationen, at det vilde være aldeles at forstyrre og tilintetgjøre den regelrette Gang, som man maa ønske altid kan findes i den, og enhver Minister maa paa det Allerbestemteste modsætte sig et saadant Forslag. Jeg skal forøvrigt med en høj Grad af Roklighed henstille dette Vindringsforslag til det ærede Things Afgjørelse.

Stuel: Jeg tilstaar, at jeg har været i ikke ringe Tvivl om, hvorledes man her i Salen burde stille sig ligeoverfor Vindringsforslaget Nr. 12, idet jeg i alt Bæsenligt

dele Mening med dem, som have troet, at Forstærkningen burde indfalde, om jeg end muligvis ikke er tilbøielig til i praktisk Henseende at tillægge Indfaldelsen saa stor Betydning, som det forekom mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjorde, og som mulig andre Medlemmer ogsaa gjøre. Naar jeg ikke desto mindre agter at stemme mod dette Vindringsforslag, maa Grunden søges i den høitærede Krigsministers Stilling til Sagen, og navnlig deri, at han ikke i Eghed med, hvad han gjorde til Finanslovens 3die Behandling i det andet Thing, og i Eghed med, hvad der er foretaget af de høitærede andre Ministre i de Sager, som for dem have væsentlig Betydning, selv har fundet sig foranlediget til at stille et Forslag, der satte ham istand til at indfalde Forstærkningen. Efter de Udtalelser, der saaldt fra den høitærede Minister ved den omtalte Behandling i det andet Thing, tror jeg, man maatte være berettiget til at antage, at han vilde have stillet Forslaget. Den ærede Minister udtalte sig saaledes: „Jeg har ikke kunnet Andet end allerede ved denne Behandling igjen at fremkomme med dette Forslag, og jeg anser det for min Pligt atter og atter at fremkomme med det, fordi jeg er overbevist om, at det er rigtigt og nødvendigt.“ Naar det nu ikke er slet, saa forekommer det mig i Virkeligheden, at man ikke kan forklare det anderledes, end at den ærede Minister noget har trukket sig tilbage fra denne Sag, Grunden dertil maatte vel søges deri, at den ærede Minister nu ikke er saa gennemtrængt af Overbevisningen om det Nødvendige i at indfalde Forstærkningen, som han tidligere har været, eller deri, at han har Mistvib om at kunne gennemføre Sagen. Hvorledes det nu end forholder sig, saa er det min Overbevisning, at Sagen, selv vedtagen i dette Thing med nogen Majoritet, og selv ledsaget til det andet Thing med den høitærede Ministers Duffer om dens Fremgang, vil stille sig i høj Grad svagere ligeoverfor Modstanderne ved en ny Behandling i det andet Thing, end den stod ved 3die Behandling der, hvor Ministeren erklærede, at han „atter og atter“ vilde stille Forslag til Gjennemførelsen af denne Sag,